

Talán nem kell túlzottabban bizonygatnom, rendszeres olvasóim anélkül is hihetőnek fogják tartani, hogy Csintalan Sándor urat, ezt a meghatározhatatlan színáryalotokban tevékenykedő, sajátos személyiséget nem hordozom a szívem csücskében. Nincs vele különösebb bajom, de nem érzem őt túlságosan hitelesnek. Mégis idézni vagyok kénytelen, ugyanis rejtélyes megveretését követően egyik tévés nyilatkozatában elejtett egy kissé letargikus, de minden ízében igaz mondatot. Ezt mondta: "Senki sem az, aminek látszik, én se, más se."

Megdöbbsentett ez a mondat, és elindította a fantáziámat. Na nem abba az irányba, hogy vajon ki lehet, mi lehet valójában Csintalan Sándor, ha nem az, aminek látszik, ugyanis a dolognak ez a vonatkozása - és igazán nem szeretnék sértő lenni ezzel - számomra közömbös. Abban az értelemben viszont axiomális értékkel bír Csintalan megállapítása, ha a mai magyar politikát, hatalmi struktúrát, kormány- és pártnyilatkozatokat, ha a legkülönbébb közéleti megnyilvánulásokat nézzük. Mert alapkérdésként kellene kezelnünk például azt az aprócska rébuszt, hogy valójában ki is Gyurcsány Ferenc, milyen családi és múltbéli motivációk rángatottja, mit akar valójában, mit gondol valójában önmagáról és az országról, amelyet játékszerűen megkapott? Én semmit nem tudok Gyurcsányról, pontosabban szólva sok mindent tudok róla, amit azért tekintek semminek, mert képtelen vagyok összefüggésbe hozni a kormányfő tényleges működésének következményeivel. Ki mit mond, nehezen érthető, ha egy iskolázatlan, pápai takarítónő nagy szegénységben, panellakásban nevelt fia harmincéves korára milliárdos lesz. Nehezen követhető, hogy egy milliárdos, aki ideológiailag a neoliberalizmusnak, gazdaságilag a globalizmusnak köszönhető milliárdjait - (a kapcsolati tőkét most szándékosan mellőzöm) -, képes egy vegytisztán bolsevista párt elnökségét vállalni, amelyben olyan személyiségek a munkatársai (pl. Kiss Péter, Horn Gyula, Medgyessy Péter, Kovács László), akikkel maga Kádár János is szívesen dolgozott együtt. Netán oldjuk meg úgy ezt a gordiuszi csomót, hogy a felsorolt urakra is ugyanúgy érvényes a Csintalan-tétel: ők sem azok, aminek látszanak, netán már a pártállamban sem voltak azok? Én készséggel elfogadom ezt a mentegetődzést - sőt, diszkréten eltekintek attól is, hogy fedjék fel végre igazi mivoltukat -, de semmiképpen sem kerülhetem meg az egyetlen lehetséges következtetés levonását: hazugságra, látszatra, ingoványra, mellébeszélésre épült fel az egész magyar politikai elit.

Az izraeli Teva gyógyszerkombinát még a Horn-éra alatt jó alaposan megprivatizálta a debreceni Biogal Gyógyszergyárat. Ne firtassuk, mennyiért és hogyan, mindezek hétpecsétetes üzleti titkok. Olvasom a Népszabiban, hogy most Gyurcsányhoz fordultak: 100 millió dollár kormánytámogatást kérnek tervezett kapacitásbővítésükhöz: meg akarják duplázni a termelést. Azt is megtudtam a cikkből, hogy a Teva a gyár megvásárlása óta, vagyis az elmúlt 12 évben 110 millió dollárt költött kutatás-fejlesztésre. Vagyis, most ezt a tételt kéri vissza a magyar kormánytól. Aki érti, írja már meg nekem, hogy működik ez az egész? Eddig ugyanis úgy tudtam, hogy azért adtuk az állami tulajdont magánkézbe, mert ráfizetéses volt a működtetése. Most viszont, miután a cég minden haszna és profitja a magántulajdonos számlájára folyik, továbbtámogatjuk ezeket a gyárat állami pénzből, adóforintokból? Mindezt egy olyan időszakban, amikor családok tízezreitől vonják meg a gázártámogatást, és a lakossági életnívó rég nem látott mélységek felé süllyed, amikor az egész nemzet fuldoklik az államadósság fojtogatásától. Szeretnék látni egy nagyon részletes és nagyon meggyőző hatástanulmányt arra nézve, hogy ha megkapja a Teva a kért 100 millió dollárt (kb. 18 milliárd forintot!), mikor, hol és mennyiben lesz az nekem - mint átlagos közmagyarnak, annak, akinek a voksaira négyévente számít a politika - hasznomra? Ugyanis már most bejelentették, hogy a kapacitásbővítéssel nyert gyógyszer-többletet exportra szánják. Ez azt jelenti, hogy még az a többlet áfabevétel is elmarad, ami a hazai terjesztésnél adódna. Nem lesz itt sem áfa, sem

béfa, sem céfa. Nem lesz itt semmi, csak "made in Gyurcsány" márkajelzéses nyomor és kilátástalanság. Vagy talán itt is Csintalan igazsága a megoldás: sem a Teva, sem a neki adandó 100 milliós támogatás nem az, aminek látszik?

Még mielőtt a Tevával szembeni elfogultsággal vádolnának, íziben megnevezek négy multit: Michelin, Bridgestone, Hankook és Apollo Tyres. Ok a világ legnagyobb gumibroncsgyártói - (egyben leghatékonyabb környezetszennyezői) -, akik Magyarországra települtek, mert itt ajánlottak fel nekik olyan több tízmilliárd forintos állami támogatásokat, melyek az életben kifizetődni nem fognak nekünk. Ugyancsak köztudott - ezt is, mint oly sok "rendszeráltató metódust" Horn Gyula honosította meg -, számos külföldi energia-, illetve közműszolgáltató cég, ha nem éri el a privatizációs szerződésben garantált profitszintet, szeretett kormányunk által anyagi kárpótlást kap. Létezik-e olyan magyar vállalkozás, amellyel szemben ilyen fokú felelősséget érez a magyar kormány? Ha fentebb a Teva kapcsán hiányoltam részletes kimutatást, most az egész kormányzati munkára nézve teszem ugyanezt: tudni szeretném - pontosabban szólva követelem tudni -, hogy az állami bevétel hány százaléka megy el a Magyarországon működő, de külföldi tulajdonban lévő, privatizált cégek ilyen-olyan jogcímen történő, nyílt vagy bújtatott anyagi támogatására? (Emlékeztetnék rá, hogy az érintett külföldi vevő anyagi támogatása gyakorta már évekkel az üzlet megkötése előtt elkezdődik azzal, hogy lerontják, szétszűszik, leértékelik az eladandó céget, így az jóval olcsóbb áron kerülhet új tulajdonosához.) Mert bizony vaskos tény, hogy az MSZP/SZDSZ-koalíció kormányában és annak holdudvarában senki és semmi sem az, aminek látszik: mindenkinek van hátsó magyarázata, rejtett érdeke, titkos szempontja, apró betűs lábjegyzete, nem nyilvános melléklete.

Értékelem a fogalmazásbeli trouvaille-okat, ezért a magam részéről e finoman szólva is ellentmondásos politikai előéletű, kissé izgága, a tanárkodásnak hátat fordított tanár minden csintalanságát megbocsátom egyetlen őszinte mondataért.